

Mi köze a csirkéknek a Toyota Hiluxhoz?

Van egy pickup, amelyet valamennyi lakott kontinensen ismernek, ahol az autóval dolgozni kell, terepre menni vagy egyszerűen csak túlélni a mostoha körülményeket. A Toyota Hilux neve ezekben a régiókban fogalom. Egyetlen helyről azonban feltűnően hiányzik: az Egyesült Államokból.

Ez elsőre nehezen érthető, hiszen éppen arról az országról beszélünk, ahol a világon a legnépszerűbbek a pickupok. A furcsaság nem az, hogy a Hilux nincs jelen, hanem az, hogy ennek semmi köze a teljesítményéhez, a megbízhatóságához vagy a kereslethez. A háttérben egy több mint hatvan éve született kereskedelmi-politikai döntés áll, amelyet az autópárhazban ma is csak úgy emlegetnek, mint a csirkeadó.

A történet a második világháború utáni évekig nyúlik vissza, amikor az Egyesült Államokban a mezőgazdasági termelés és a fogyasztási szokások is átalakultak. A háború alatt a marhahús ellátása korlátozott volt (kellett a hadseregnek a gazdag fehérjeforrás), így a csirke gyorsan előretört az amerikai étrendben, a megerősödött iparág pedig exportpiacokat keresett. Amikor az amerikai baromfi elárasztotta Európát, Nyugat-Németország és Franciaország saját farmerei védelmében vámokkal válaszolt, és a csirkehús hirtelen kereskedelmi konfliktus középpontjába került.

Persze Washington sem maradt rest. Sőt, a kialakuló kereskedelmi csörte mellé másik feszültség is társult: az európai könnyű haszongépjárművek, különösen a VW modelljei egyre nagyobb számban keltek el az amerikai piacon, amit a helyi szakszervezet, az UAW erősen ellenzett. A politikai nyomás végül Lyndon B. Johnson elnöksége alatt hozott eredményt. 1964-ben megszületett a csirkeadó: 25 százalékos importvámot vezettek be több, az USA-n kívülről érkező termékre, köztük a könnyű haszongépjárművekre is. Bár a csirke csak egy eleme volt a kereskedelmi csomagnak, a név rajta maradt. A hatás azonnali volt: a külföldi pickupok ára versenyképtelenné vált az Egyesült Államokban.

Ez a szabály ma is él, és máig formálja az amerikai pickupok piacát. Itt érkezünk el a Toyota Hiluxhoz. A modellt 1968-ban mutatták be, és azóta a tartósság, az egyszerűség és az elpusztíthatatlanság szinonimájává vált. Afrikában, Ausztráliában, Dél-Amerikában és Európában a Hilux nemcsak jármű, hanem munkaeszköz és túlélőplatform is egyben. Hírnevét nem marketing, hanem valós tapasztalat építette fel: extrém körülmények, nehéz terhek, napi igénybevétel mellett is hosszú élettartam.

Miközben a Hilux a világ nagy részén generációról generációra építette legendáját, Észak-Amerikából fokozatosan eltűnt. Az utolsó Hilux-alapú pickupok 1995 körül hagyták el az amerikai piacot.

A csirkeadó persze nemcsak a Toyotát érintette. Más gyártók kreatív megoldásokkal

próbálták megkerülni a rendszert. A Subaru Brat például egy kompakt pickup volt, amelyet személyautós alapokra építettek, és egy egészen sajátos trükkel próbálták elérni a kedvezőbb besorolást. A platót két hátrafelé néző ülésel és szőnyeggel tették az utastér részévé - ez a megoldás jogi értelemben személyautóvá avatta a kis platóst, így a Bratra nem vonatkozott a csirkeadó. Más gyártók a félkész importtal próbálkoztak: a járművek plató nélkül érkeztek az Egyesült Államokba, majd ott fejezték be az összeszerelést. Ez a kiskapu egy ideig működött, míg a szabályozás be nem zárta.

S miközben a Toyota Hilux a világ nagy részén a mindent is túlélő pickup lett, az Egyesült Államokban egy másik név írta tovább ugyanennek a történetnek a helyi fejezetét: a Tacoma. A Hilux kivezetésével a Toyota nem elhagyta a vonzó amerikai pick-up piacot, hanem alkalmazkodott. A szabályozási környezet és az amerikai vásárlói elvárások más irányt diktáltak, így megszületett a Tacoma, amely lényegében a Hilux helyi adaptációja, ám nem egyszerű klón. Inkább egy újragondolt pickup, amely a kényelem, a mindennapi használhatóság és a személyautós karakter felé mozdult el.

Fotók: *Wheelsage.org*

Forrás:

<https://news.smartermedia.hu/nemzetkozi-hirek/mi-koze-a-csirkeknek-a-toyota-hiluxhoz>